

Egyszer volt, hol nem volt, azelőtt, hogy minekutánna lett volna, de hogy, hogy nem, még ma is megvan egy falucska, abban egy házikó, azon egy ablakocska. Azon az ablakon szoktam én kinézni a nagyvilág veteményeskertjére.

Láttam például, amikor a kis szöske Tavasz átmászott a kerítésen! Nyomában már ott is volt a Nyár, tarka, terebélyes ruhában. Aztán a keszeg Ősz anyó bukott át a kerítésen, barna ruhája fennakadt a dróton, görbe botjával lekaszabolta a virágokat, mindenent áttotyogott.

Ami ezután következett, azt már nem szerettem.

Jó, jó, nem mondom, szép, amikor Télapó, ez a fehér subás juhász betereli nyíratlan juhait a kertbe. Rengeteg fehér gyapjútincs ragad a fákon, bokrokon. De az a három juhászkutya! December a kedvenc, kicsi fekete puli, göndör-bondor. Nyakában piros szalag, azon zirgi-birgi csörgők. Január lomha, fehér, behemót, a derekamig ér. És ott van a szürke Február! Ekkora kutyát még nem láttam!

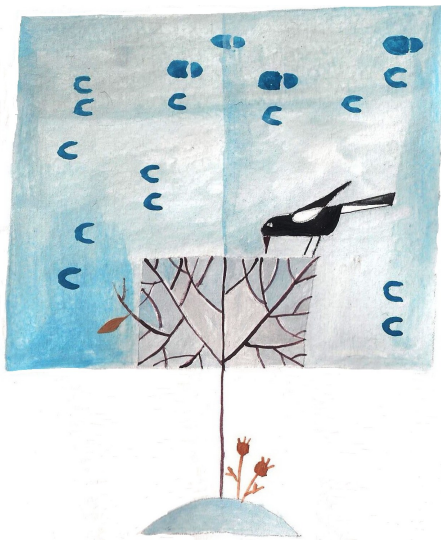
Ekkora bundát sem láttam még! Ekkora fogakat sem láttam még! És hogy ugat! Ilyet sem hallottam még!

Szabó Zelmira: Téli félnóta

Írta: Szabó Zelmira

2015. február 13. péntek, 22:04 - Módosítás: 2015. február 13. péntek, 22:26

Februártól félttem a legjobban, alig merészkedtem ki a házból. Ha rámugat, kiráz a hideg. Ha megharapja a bokám? Ha megharapja a kezem? Ha megharapja az orrom? Ott báméskodtam az ablakban, hol a kedves kis báránybuckákban gyönyörködtem, hol a kutya hideget szidtam. Egyszer csak felbukkant valami, szemtől szemben. Egy szamár! Olyan puhaszürke volt, mint a füst, a szeme olyan feketemeleg, mint a szén, olyan bolyhos, mint a kályhából kihulló hamu. A három kutya körülugrálta, megugatta, oda-odakaptak a lábához. A szamár csak mosolygott.

– Jól van, jól, ugassatok csak!

A nagy borzos Február meg azt mondta:

– Szaladj már, mert megfoglak, megcsípem a füled, megkapom a bokád! Megtépem a bundád!

Szabó Zelmira: Téli félnóta

Írta: Szabó Zelmira

2015. február 13. péntek, 22:04 - Módosítás: 2015. február 13. péntek, 22:26

Te semmirekellő, ingyenélő, naplopó!

A csacsi megbillentette a farkát, meglibbentette a fülét, és arrébbállt. Meleg párát lehelt maga köré.

Megkopogtattam az ablakot. Idenéz?

Odajött az ablakhoz, orra alatt megolvadt a jégvirág, és nagy ákombákomok rajzolódtak az üvegre.

– Gyere ki játszani – párállotta.

– Félek Februártól! Megharap!

– Gyere csak! Ha velem vagy, nem bánt. Nem olyan vad kutya ő, mint ahogy ugat!

Felöltöztem. Bundacsizma, bundakabát, bundasapka, gyapjúsál, gyapjúzokni, gyapjúkesztyű. A csacsinak egy sült alma. Ha a szamár nem vár kint az ajtó előtt, Február bizonyára rá mugrik. Fél karral átöleltem a csacsi nyakát, meleg párájába belebújtam. Mentünk, mint a jó barátok.

– Elolvasod a versem, amit ma írtam?

Térdig érő fehér báránybuckák közt mentünk fel a kert végébe. Ott volt legfehérebb a hó. Benne cifra lábnyomok. A csacsié. Kicsit összefirkálta egy szarka: cikkcakkos lábnyomát otthagya. Lepecsételte egy cinege: sárga tollát otffelejtette.

Szabó Zelmira: Téli félnóta

Írta: Szabó Zelmira

2015. február 13. péntek, 22:04 - Módosítás: 2015. február 13. péntek, 22:26

– Az lenne a legszebb, ha valaki megzenésítené – sóhajtott a csacsi. – Citerával vagy harmonikával!

A félsötétben (még csak hat óra volt) visszaneéztem az ágyásnyi versre. Szörnyűség, borzalom! Beletapostam! Míg olvastam, összejártam a csacsi nyomait!

– Jaj, ne haragudj!

– Ó, te kis csacsi! – Ez azt jelentette, barátok vagyunk. – Nem látod? Hiszen ez nóta két szólamra!

Berbécs lesz a brácsás, juhocska furulyás, a kisbárányka pedig a citerás. Bőgjön a tehén nagybőgő, bődül a marha trombita, megszólal a szamár ákombákomm kotta. Hadd fújja Február, Január, December, legyen a Tél a karmester!

Hahó, itt nagy a hó,
gurigázzunk!
Te hóemberl leszel, én hószamár,
és kiabálunk!

Tünékeny hóba verset lépdelek,
bokázok.
Szár szilvafába betűt képzelek,
találok.
Holnap a tündér Tavasz jön, olvas
és elolvast, ó!
Hol vannak verseim, és hol a
tavalyi hó?!

Szabó Zelmira: Téli félnóta

Írta: Szabó Zelmira

2015. február 13. péntek, 22:04 - Módosítás: 2015. február 13. péntek, 22:26

A szerző rajzai